

BLUDOVICKÝ INFORMÁTOR

NEPŘEHLEDNĚTE !

Šenovská kaple v novém kabátě (či spíše v čepici)	str. 1
Jak ten čas letí	str. 2
Kralický klenot	str. 5
Výročí pastora Vladislava Volného	str. 7

Čtvrtletník bludovického sboru SCEAV — LÉTO 2013 — Cena 10,- Kč

» ZVLÁŠTNÍ VYDÁNÍ

Na faře bude zase teplo

V měsíci červenci a srpnu byly v celé farní budově (přízemí a 2 byty v 1. patře) instalovány tři samostatné topné okruhy se samostatným měřením odběru plynu. Práce vykonala topnárská firma INSTOP z Českého Těšína. Demontáž původního topení z 80. let 20. století provedli tito presbyteři - kurátor Rudolf Volný, Břetislav Židek, Artur Grudzinski a jejich rodinní příslušníci Alexandr Skotnica a Tomáš Židek. Původní cenová kalkulace činila 525 000 Kč, konečná fakturovaná částka byla 460 000 Kč. Díky demontáži, kterou provedli naši sborovníci, se částka snížila o 16 200 Kč. Rovněž za odvoz radiátorů a trubek do sběrny (práci vykonali pod vedením kurátora dorostenci A. Skotnica a bratři Volní) se náklady snížily o 6 200 Kč. Všem jmenovaným sborovníkům děkujeme za jejich pomoc.

Šenovská kaple v novém kabátě (či spíše v čepici)

Šenovská evangelická kaple doznala v důsledku rozsáhlé stavební činnosti v jejím okolí nebývalých změn. Areál obklopují nově vystavěné rodinné domy. Pohyb těžké techniky a okolních stavebních prací ohrožuje celou statiku budovy. Za oltářním prostorem se ve zdi utvořila puklina, která se stále zvětšuje. Značnému poškození, bez ohledu na novou výstavbu, podléhá rovněž střešní krytina včetně žlabů a fasády. Vedení Farního sboru Slezské církve evangelické a. v. v Havířově Bludovicích usiluje o zachování funkčnosti a piety celého areálu kaple a nechce chátrajícímu stavu jako vlastníci objektu a pozemku pouze nečinně přihlížet.

Kaple před rekonstrukcí

Kaple po rekonstrukci

První etapa rekonstrukce (nátěr střešního pláště, včetně opravy a vyčištění žlabů) byla realizována v prázdninových měsících 2013. Práci vykonala firma Výškovky Marek Kolarčík. Celkové náklady na opravu přesáhly 100 000 Kč. Farní sbor v Havířově Bludovicích se v souvislosti s rekonstrukcí kaple obrátil na obyvatele Šenova, kterým není lhostejný osud a vzhled evangelické kaple, aby na tento účel přispěli finančním darem. K prvním dárcům patřila paní Grandičová, která na opravu darovala

částku 25 000 Kč, ostatní šenovští sborovníci a občané přispěli částkou 20 000 Kč. Součástí opravy evangelické kaple byl rovněž nátěr oken. Práci bezplatně vykonali šenovští sborovníci Zbyszek Kolorz a Jozef Polášek a bludovický sborovník Roman Kubiczek. Všem dárcům a obětavým sborovníkům upřímně děkujeme.

Jak ten čas letí

Počátek srpna je v bludovickém sboru již pravidelně věnován táborové činnosti. Ve dnech 5. – 9. srpna 2013 se 25 dětí ve věku 6 – 16 let zúčastnilo letního tábora v Mokřinkách u Vítkova. Vedoucími tábora byl starý známý tým ve složení: pastor Vladislav Volný, Ewa Pavlasová, Pavlína Volná, Lenka Kubiczková, Andrej Besse a Zuzana Babiánková. Téma pobytu znělo: *Zvířata nejen v Bibli*. Děti byly prostřednictvím prezentací seznámeny se zástupci hmyzu – mravencem, plazů – hadem, savců – oslem a ptáků – orlem. Dozvěděly se, že zvířata se nám mohou stát životním vzorem v jednání nebo řešení určitých životních situací. Například:

- a/ mravenec – umí čelit krizové situaci
- b/ had – pohled na hada vyvýšeného na kůlu zachránil Izraelce před smrtí
- c/ osel – Bileáмова oslice byla představitelkou poslušnosti, rozvahy a pokory
- d/ orel – jako se po 20 letech obnovuje mládí orla, tak může být obnovena i kvalita lidského života

Přestože věková hranice mezi táborovými dětmi byla veliká, děti se k sobě chovaly ohleduplně a taktně. Po celou dobu mezi sebou v družstvech soutěžili oslíci, orli, hadi a mravenci, děti rovněž hrály bojové hry, sportovaly a samozřejmě relaxovaly. Poslední den byl již tradičně věnován hledání pokladu a závěrečnému hodnocení. Osm našich táborníků (Dominik Volný, Frederik Volný, Alexandr Skotnica, Petr Vlachopoulos, Matyáš Chovanec, Tomáš Wrobel, Matěj Mazůrek a Jan Kosiec) bylo letos oceněno *Řádem táborového veterána* (někteří z nich se totiž zúčastnili až 8 farních táborů). Teprve nyní jsme si uvědomili, jak ten čas letí, ale záhy jsme konstatovali, že letí každému, tak se není proč bát. Těší nás, že nám naši malí táborníci zachovávají přízeň, a my je zase po letech oceníme *Řádem táborového veterána*.

Dorost na horách

Dorostový pobyt, který proběhl ve dnech 15. - 18. 8. 2013, byly ty nejlepší čtyři dny s nejpřátelštějšími lidmi. Proč? Protože jsme nejlepší! Za tyto čtyři dny jsme zažili tolik nádherných zážitků jako nikdy. Spojily se totiž dva dorosty: Bludovice a Ostrava. Ukázalo se, že to byl skvělý nápad. Hned po příjezdu na malé nádraží v Bystřici nás vedoucí rozdělili do dvou skupin a šlapalo se na chatu na Kyčeru v Košariskách. Po únavné cestě jsme konečně po pár „zkratkách“ dorazili na místo. Bez elektřiny, bez Wi-Fi. Překvapivě i těm z nás, kteří jsou na tomto závislí, to nechybělo. Všechna témata už samozřejmě byla připravená, přednášející také. V den příjezdu jsme si večer s přednášejícím podebatovali o lásce. Páteční ráno už bylo náročnější. Byl to den se vším všudy. Budíček, rozcvička, ranní skákání do ledového bazénu, ale taky chvílky zamyšlení nad Božím slovem. Dopolední páteční promluvu měl *nádherný manželský pár Chodurovi* (rodiče letošního evangelisty na XCAMPu). Odpoledne jsme si zahráli nějaké hry, večer pak poseděli u táboráku, na téma FACEBOOK mluvil tentokrát Lukáš Sztefek. Další požehnaný den to vypadalo velmi podobně až na to, že vedení měla Ostrava. Neděle už byla spíše o balení. Tyto čtyři dny jsme si podle mě všichni moc užili a patřily k mým nejlepším prázdninovým dnům. Dala bych cokoliv za to, abych je mohla vrátit zpět.

Bludovičtí slavili s Javory

231. výročí památky založení kostela zahájila 23. srpna 2013 brněnská folklórní skupina Javory, která si v příštím roce připomene 40-letou existenci svého vzniku. Zpěváci Hana a Petr Ulrichovi přesvědčili své posluchače, že jejich písně jsou stále stejně přitažlivé a okouzlující.

Nedělní šestá ranní hodina již tradičně patří třem zvukným jménům – Luthe-

rovi, Třanovskému a Dombrovskému, kteří v Bludovicích i blízkém okolí oznámili svým vyzváněním chrámové výročí. Slavnostní bohoslužbou nás provázeli pastor Vladislav Volný a emeritní biskup Vla-

pronesl bartolomějské kázání. V rámci bohoslužeb vystoupil Pěvecký sbor PZKO ze Stonavy pod vedením dirigentky Marty Orszulíkové, který navodil slavnostní atmosféru. Po bohoslužbách se konala ve farním sále vernisáž keramických předmětů presbyterky Anny Przeczkové.

Odpolední zahradní slavnost byla zpestřena vystoupením souboru Havířovských babek, které doprovází hrou na akordeon paní Janina Ptaková, a amatérského divadla z Datyň, jehož členkou je rovněž naše presbyterka Miroslava Olšáková. O tradiční střídání z moždířů se postaral kurátor Rudolf Volný, který rovněž zúčastněným zprostředkoval prohlídku věže. Chutné koláče upekla sborovnička Dana Židková, opékané klobásky zajistil Karel Balon. Součástí dvoudenních oslav byl doprovodný program, kde si účastníci koncertu i zahradní slavnosti mohli zakoupit pečené výrobky, sýry, kávu, bižuterii a jiné suvenýry.

Velký dík za uspořádání velkolepé slavnosti patří již tradičně pastoru Vladislavu Volnému a jeho blízkým spolupracovníkům.

(Kázání pronesené 25. srpna 2013 u příležitosti 231. výročí posvěcení kostela a založení sboru v Havířově-Bludovicích emeritním biskupem Vladislavem Volným)

Jak je tvůj příbytek milý, Hospodine zástupů

Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid, on sám, jejich Bůh, bude s nimi. (Zj 21,3)

Vážení hosté, milé členky a členové stonavského pěveckého sboru, milé sestry a drazí bratři, před rokem jste slavili 230 let tohoto překrásného chrámu a evangelického sboru v Bludovicích. Dotkli jste se kořenů, dostávali jste odpovědi na otázky: *Proč naši předkové založili tento sbor? Proč se rozhodli stavět tento kostel? Proč chtěli, aby vypadal tak a ne jinak? Proč dokázali snášet příkoří v politicko-konfesně nepříznivé situaci?* Součástí oslav byla velmi zdařilá výstava o dějinách sboru a kostela, která měla velikou výpovědní hodnotu a byla také svědectvím o tom, jak evangelium utvářelo životy desítek generací. Biblické poselství, které jsem přečetl, dává odpověď na otázky: *Proč potřebujeme kostel? K čemu slouží sbor-společenství věřících? Jaký účel plní v našem životě víry?* Je to příbytek – tedy místo, kde Bůh přebývá mezi lidmi, kde se setkáváme s Bohem a Bůh se setkává s námi, dotýká se nás. Do lidského nitra je vložena touha po svatém, odborně po *sacrum*. Touhu po něčem, co se nachází za hranicí materiálního světa. Současný odkřesťanštěný člověk má také tuto touhu, ale chce ji naplnit různými imitacemi, pseudonáboženskými praktikami, tajemnými jevy, zážitky a prožitky.

Vedení vašeho sboru se neuvěřitelným způsobem daří nabídnout současnému člověku dotek onoho svatého, dotek Krista, a to zcela civilním a srozumitelným způsobem. Děje se to při různých koncertech interpretů zvučných jmen, kdy kostel bývá naplněn, a také při různých doprovodných akcích, kdy desítky, ba stovky lidí zakouší něco, co nenajdou nikde jinde, něco, co je naplňuje a dává jim odpověď na otázky: *Proč kostel? Proč bohoslužby? Proč Bible? Co je to vlastně modlitba?* Je jim to sděleno jazykem, kterým mluví a kterému rozumí. Zbožnost, spiritualita, je hledání posvátného, překračování obyčejného, všedního, nakouknutí za horizont. Současný profesor katolické teologie velmi civilně vyjádřil obsah a význam bohoslužby. Řekl: „Účastníci bohoslužeb jsou lidé, kteří se na sebe těší a společně se těší na Krista, na to, jak se ho dotknou a on se dotkne jejich srdcí.“ Bohoslužba naplňuje skryté touhy lidské duše. Sbor je společenství, to není smečka ani ledajaký shluk lidí, v tomto společenství zůstává každý sám sebou, každý je osobností.

Erich Fromm napsal: „V člověku neexistuje silnější zdroj síly, jakou je spiritualita - zbožnost, dotýkání se Boha.“ Dnes se setkáváme s lidmi, kteří vyrostli mimo církve, bez tradic. Nevědí, proč se jedni křesťané nazývají katolíci a jiní evangelíci, nevědí, jaký je v tom rozdíl a možná je to ani nezajímá. Ale potřebují vědět, že je máme rádi, že nám na nich záleží. Měli bychom jim říct, že Bůh umí na člověka čekat a dokáže vymazat kaňky, které jsme si v životě nadělali, a umí nám nabídnout nový počátek, že je to Bůh, který člověka miluje a chce, aby byl šťastný. Tímto směrem se vydal i současný papež František, který říká: „Vyjděme z kostelů, naše křesťanství se musí realizovat na ulici, ve škole, v zaměstnání a to tak, aby lidé pochopili, že je máme rádi, že jim chceme sloužit a že věříme v Boha, který je neztrácuje, ale miluje.“

I będzie mieszkał z nimi, a oni będą ludem jego, a sam Bóg będzie z nimi.

Będzie mieszkał z nimi? Bóg chce mieszkać z nami? Czy to nie zagraża naszej wolności, samodzielności? Przecież tak bardzo chronimy swoją przestrzeń prywatną, tak pieczołowicie jej strzeżemy! Nieraz wolimy trzymać ludzi na dystans od siebie. Co to w rzeczywistości znaczy? Bóg przecież darował nam wolność osobistą, nie stworzył nas „przez kalkę”, każdy jest oryginałem, Jego wolą jest, abyśmy byli szczęśliwi. To, że chce być z nami, nie znaczy, że się „włamuje” do naszego życia, On czeka na zaproszenie. Obiecuje: Ja będę z tobą nawet wtedy, kiedy zawiedziesz się na ludziach, kiedy cię wszyscy opuszczą; Ja będę z tobą także wówczas, gdy opuści cię zdrowie, powodzenie, szczęście...

Żyjemy jako Kościół w świecie, jesteśmy częścią składową społeczności ludzkiej, byśmy wnosili w nią wartości Ewangelii. Znany teolog, który miał wielki wpływ na II Sobór Watykański, Hans von Baltasar powiedział: „Ten, kto nie poświęca czasu na słuchanie Boga, nie ma świata nic do powiedzenia”. Jeżeli więc chcemy mieć coś do powiedzenia w rodzinie, społeczeństwie i Kościele, wsłuchujmy się w Słowo Boże. Również ta dzisiejsza wspianała uroczystość jest zaproszeniem do wsłuchiwania się w Boże Słowo.

Rozloučení s prázdninami

Tato akce, která má v bludovickém sboru již několikaletou tradici, se letos konala 30. srpna 2013 a navazuje na prázdninovou táborovou činnost. Proto organizátoři této akce pravidelně zvou děti z tábora, ale samozřejmě i další děti, které se v bludovickém sboru pohybují (NŠ, kroužky náboženství aj.). Účast dětí předčila naše očekávání – bylo jich 30, děti si po společném uvítacím ceremoniálu zazpívaly několik písní a pak si již užívaly sportovních soutěží: milovníci fotbalu se věnovali kopané a mladší se utkali v olympiádě. Akce byla završena „společným“ opékáním párků.

mi a pastorem Vladislavem Volným jim bylo uděleno požehnání do nového školního roku. Boží požehnání obdrželi i přítomní pedagogové a lidé pracující s dětmi.

Kralický klenot

Rok 2013 je vyhlášen rokem Bible. Tato kniha již více než 2000 let ovlivňuje kulturu, jazyk, morálku, mentalitu a hodnoty tisíců lidí. V tomto roce si připomínáme významné výročí - 400 let od posledního vydání Bible kralické (1613). Na počest tak významné události se ve dnech 12. – 14. 9. 2013 konala v Kralicích nad Oslavou velkolepá oslava s programem pro všechny generace.

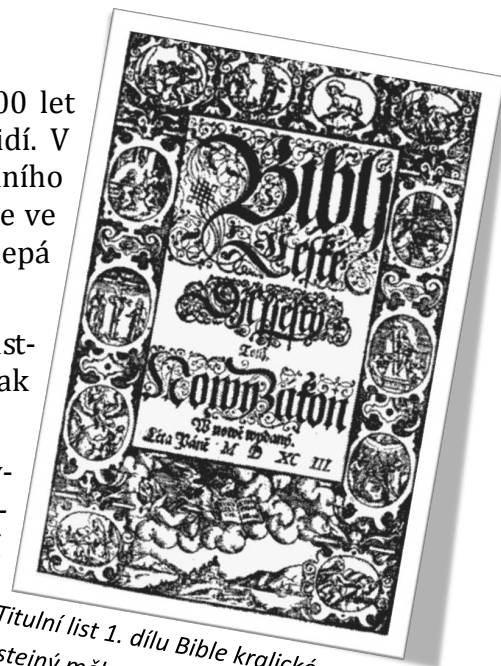
My nadšené sborovničky z Bludovic, jsme se této akce rovněž zúčastnily a byly jsme mile překvapeny jak zajímavým programem, tak hojnou účastí věřících z celé České republiky.

Naše první kroky směřovaly do památníku Bible kralické Moravského zemského muzea, kde nás zaujal tiskařský lis, na němž *kralický klenot* v minulosti vznikl. V muzeu stála rovněž za zhlédnutí výstava o J. A. Komenském. O tom, „Jak Kraličtí vykládali Starý a Nový zákon“, nás poučili přednášející z Evangelické teologické fakulty UK Doc.ThDr. Martin Prudký a Jan Roskovec, Th.D. Sobotní událost vyvrcholila odpoledním Galaprogramem pod názvem *Kralický klenot*, na němž vystoupili: Jakub Pustina, Petr Bende, Lád'a Křížek, Alfréd Strejček a Štěpán Rak, Felix Slováček, Jiří Lábus a Jaroslava Kretschmerová, součástí jejich repertoáru byla i autentickou výpověď o významu Bible a jejich vztahu k ní.

Účast na oslavách Bible kralické v Kralicích nad Oslavou považujeme my – bludovické sborovničky – za dobré rozhodnutí, neboť jsme byly naplněny nejen uměleckou krásou, ale i Božím pokojem.

P.S. Vzkaz všem manželkám a maminkám: *Je dobré občas opustit své domácí miláčky a udělat si společný výlet s přítelkyněmi.*

- Halina Františáková, Lenka Chovancová a Pavlína Volná

Titulní list 1. dílu Bible kralické z roku 1579 (stejný mělo i vydání z roku 1593/94)

*Všechno má určenou chvíli
a veškeré dění pod nebem svůj čas.*

(SBOROVÝ KALEIDOSKOP: červenec – září 2013)

„Je čas rození...“

Manželskou lásku a věrnost si slíbilo 16 párů.

„Je čas sázet...“

50 let

*Anna Koforžová – Havířov-Datyně
Břetislav Židek – Horní Těšlicko*

60 let

*Henrieta Ožanová – Havířov-Bludovice
Jindra Stasiová – Havířov-Bludovice*

70 let

*Pavla Badurová – Havířov-Bludovice
Libuše Bilanová – Ostrava-Bartovice
Jan Chmiel – Havířov-Bludovice
MUDr. Marie Růžičková – Havířov-Bludovice*

75 let

*Václav Bilan – Ostrava-Bartovice
Bronislava Křimoszková – Havířov-Bludovice
Karel Kiszka – Havířov-Životice
Alena Silná – Havířov-Bludovice*

85 let

Aurelie Fučalová – Havířov-Město

„Je čas milovat...“

Svatost křtu svatého přijalo 20 dětí.

„Je čas plakat...“

Marie Šimšová, r. Molínov

77 let, Havířov-Město, Na Důlnáku 5

Jindřiška Sabellová, r. Widhalmová

89 let, Havířov-Město, Šrámkova 8

Anna Chodurová, r. Prymusowa

99,5 let, Havířov-Životice

Anna Bubíková, r. Kjedroň

86 let, Albrechtice, Rybářská 439

Irena Schimmerlová, r. Molínková

70 let, Havířov-Životice, Padělých hrdinů 40

Marta Zotyková, r. Kabotová

81 let, Havířov-Životice, U Křížů 21

Vanda Tomanová, r. Rajdusová

84 let, Dolní Datyně, Na Sosně 4

Lubomír Folvarčný

84 let, Havířov-Bludovice, Frýdecká 19

Ing. Czesław Kocur

72 let, Havířov-Bludovice, Selská 22

Alžběta Kolbová, r. Nierostková

86 let, Domov seniorů Na Zámku, Kyjovice

Výročí pastora Vladislava Volného

Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha, kdo jsou povoláni podle jeho rozhodnutí. (List Římanům 8,28)

Tento biblický text připadl na **5. října 2013** - den, kdy si náš pastor Vladislav Volný připomněl své 40. narozeniny.

Jelikož den poté se konaly v našem kostele slavnostní bohoslužby *Díkůvzdání za úrodu*, využili jsme této příležitosti k poděkování a přání našemu pastorevi. Pěvecký sbor Laudate, děti z nedělní školy a dorostenci vyjádřili svá přání písněmi pod vedením p. pastorevi Pavlína Volného, rovněž se připojil pěvecký sbor, který vede p. Dagmar Heroutová.

Slavnost *Díkůvzdání za úrodu a oslava narozenin pastora* mají určitou tematickou spojitost. Každý správný hospodář, zemědělec, rolník se celý rok stará o to, aby zajistil dostatek živobytí pro svou rodinu a aby zabezpečil chod svého hospodářství do budoucna. Stejně tak pastor se stará o svůj sbor. *Krmí* nás neděle co neděle vydatnou a zdravou duchovní stravou, pečuje o své sborové *hospodářství* tak, aby bylo dobře zabezpečeno do dalších let.

Toto mimořádné (doufám, že ne poslední) vydání Bludovického informátoru je rovněž malým dárkem našemu pastorevi. Nyní již můžu prozradit, že vniklo z podnětu p. pastorevi, která se rovněž z velké části podílela na jeho vydání a patří jí za to mé poděkování.

Rád využívám této možnosti, abych pastorevi jménem presbytersva i všech sborovníků poděkoval za vedení našeho sboru za veškerou jeho práci a zároveň mu vyjádřil přání do dalších let:

***Milý bratře pastore,
přeji Ti hojnost Božího požehnání,
mnoho sil, zdraví a vytrvalosti ve Tvé službě.***

- kurátor Rudolf Volný

Pastor Vladislav Volný kázal v období letních prázdnin na texty ze starozákonní knihy Rút, protože právě tato kniha splňuje všechny předpoklady kvalitní dovolenkové četby: není totiž dlouhá, je zajímavá a aktuální a lze ji přečíst během jedné hodiny.

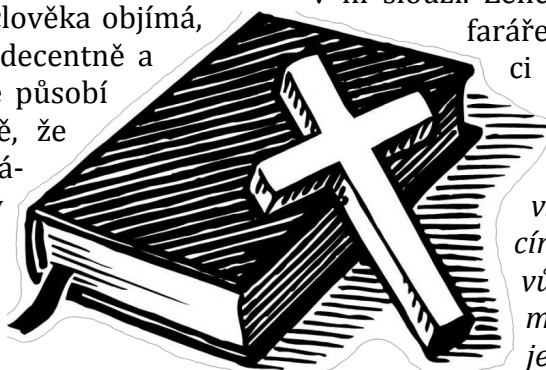
Nyní nabízíme několik zajímavých pasáží z kázání (Rút 1,22-2,4) pronesené 28. 7. 2013:

1. Čemu nás zcela jedinečným způsobem učí Rút ve svém vztahu k Noemi? Přilnutí. Myslí se tím přilnutí k Bohu. *Přilnutí k Bohu je podmíněno něčím, co je pro současného člověka jednou z nejtěžších věcí: přestat důvěřovat výlučně svému intelektu a vrhnout se s oddaností do Boží náruče.* Tento skok se může lidské racionalitě jevit jako skok do propasti. Ale jestliže se neodpoutáme od svých domnělých jistot, nikdy neobjevíme ty skutečné.
2. Přilnout k Bohu mnohdy znamená učinit krok, který lidský rozum vyhodnocuje jako skok do propasti. Avšak podíváme-li se na tento krok z Boží strany, můžeme jej nazvat důvěrou v Boha. Důvěřuj v Boha! To slyšíme často, alespoň v kostele. Ale mnohdy si tuto výzvu vyložíme po svém. A sice tak, že důvěřovat v Boha znamená věřit, že Bůh učiní to, co chceme my.

V praxi to potom vypadá například takto: představte si člověka, kterému něco schází. Důvěřuje v Boha, a proto se modlí: „Bože, já ti důvěřuji, já ti skutečně důvěřuji, že uděláš to, co chceš.“ To je klasický model deformované důvěry. Ve skutečnosti, se o žádnou důvěru nejedná, nýbrž pouze o žádost adresovanou Bohu, aby udělal to, co chceme my. *Skutečná důvěra v Boha znamená postavit se před ním tak, jak se stojí v propasti. To znamená, že říkáme Bohu: vrhám se do propasti a letím dolů. Co bude dál, nechávám na Tobě, Bože.*

3. V knize Rút jsme narazili na různé hrdiny. Jedním z nich byla hrdinka, která představovala Boha. Byla to Noemi, jejíž jméno znamená Sladká, a takové byly i způsoby jejího jednání. Bůh, stejně jako to dělal Noemi vůči Rút, člověka objímá, hladí, líbá, jedná s ním velmi decentně a diskrétně. Bůh v našem životě působí mnohdy natolik nepozorovaně, že jeho zásahy zaměňujeme za náhodu. Dalším hrdinou, který v knize Rút ztělesňuje Boží rysy je Boáz. Jméno Boáz znamená: *Bůh se zastává.* Boáz se stejně jako Bůh zastával těch, kteří by se bez jeho pomoci stali předmětem lidské nespravedlnosti, krutosti a násilí. Víte, jak Boáz našel ženu svého života? Díky tomu, že dodržoval přikázání, byl solidární a citlivý k potřebám znevýhodněných. A čeho si mají všímat ženy u svých mužů? Zda je někdo, koho se zastanou, komu věnují pozornost i přesto, že je slabý, nemocný, opovrhovaný. To je známka pravého mužství.

4. Duchovní výklad textu: *Křesťanští vykladači přirovnávali vstup Rút na pole Boáze ke vstupu člověka do církve.* Boáz je obrazem Boha, jeho pole obrazem církve. Bůh je ten, který se - podobně jako Boáz - příznivě, Kraličtí překládají ještě příznačněji - s milostí - stará o sirotka, vdovu, vůbec o každého člověka. Každému z nás sluší vůči Bohu vyznání a gesta, s nimiž se setkáváme v setkání Rút s Boázem: *Tu padla na tvář, poklonila se k zemi, a otázala se ho: „Jak to, že jsem u tebe došla přízně, že se mě ujímáš, ačkoli jsem cizinka?“ „Kéž bys mi i nadále projevoval přízeň, pane.“* Boázovo pole je obrazem církve. Na Boázově poli byli ženci, kteří Rút život ztrpčovali. Podobně jsou lidé odrazeni od života v církvi těmi, kteří v ní slouží. Ženci mohou symbolizovat například faráře. Mnohdy právě tito služebníci lidem život v církvi znepříjemňují.

*Sestry a bratři, stojí za to vstoupit na toto pole, jímž je církev, i když to tam ze začátku vůbec nemusí být snadné. Pamatujme, Bůh, v něhož věříme, je Bůh vstřícný, plný milosti, který se člověka vždy zastane. Svěříme-li se zcela jeho péči a s důvěrou se vrhne-
me do jeho náruče, bude nám vždy ochotně a stále pomáhat a doprovázet nás.*

Bludovický Informátor - Čtvrtletník bludovického sboru Slezské církve evangelické a.v.

Adresa redakce: Selská 12, 736 01 Havířov

Redakce: Mgr. Pavlína Volná

Sazba: Milan Maček

